

PISMO KOJE ĆE VAS RASPLAKATI: SVIM “NESAVRŠENIM” ...MAJKAMA

<"xml encoding="UTF-8?">

PISMO KOJE ĆE VAS RASPLAKATI: SVIM ...“NESAVRŠENIM” MAJKAMA

Draga nepoznata mama... ..

Vidjela sam te jučer. I prekjucher. I prošle sedmice. Čula sam kako dižeš glas na svoju djecu u javnosti. Vidjela sam i kako ih na trenutke ignoriraš u parku. Znam i kako se ponekad navečer ne otuširaš i kako cijeli dan provedeš u staroj, poderanoj pidžami. Vidjela sam kako svoju djecu moliš, preklinješ, prijetiš im. Vidjela sam i kako vičeš na muža. I kako vičeš na svoju mamu. I

na službenicu na šalteru. I na saobraćajnog policajca.

Vidjela sam kako trčiš za djecom, kako se zaprljaš i kako galamiš kad ti koljena otkažu poslušnost. Vidjela sam i kako završavaš sladoled koji je ostavilo dvogodišnje dijete. Vidjela sam i kako prstom skidaš šmrkljiće iz nosića a onda ih obrišeš u istu onu pidžamu.

Vidjela sam i kako stiskaš zube da ne pukneš, kad nešto govoriš po stoti put, a djeca te ne slušaju. I kako zatvoriš oči i duboko dišeš, kad vidiš kakao na svježe opranim plahtama. I kako tiho plačeš dok pokušavaš hladnom vodom skinuti fleku od višnje sa omiljenih hlaća.

Viđala sam te i u bolnici, u čekaonici. I u apoteci. Vidjela sam da si umorna i uplašena.

Često te viđam. Vidim te svaki dan.

Ne znam jesi li planirala biti loš roditelj. Ne znam jesi li od malih nogu znala kako želiš biti majka ili te majčinstvo zateklo nespremnu. Ne znam koja su tvoja očekivanja i jesi li provela prve dane majčinstva u strahu kako nikad nećeš osjetiti „onu“ ljubav o kojoj svi pričaju.

Ali znam sve o tebi.

Znam kako nisi dobila sve što si htjela. Znam kako si dobila puno stvari koje nisi htjela. Znam kako ne vjeruješ da radiš najbolje što možeš i kako misliš da uvijek može bolje. Znam i kako ti ide bolje nego što misliš.

Znam kako ponekad poželiš baciti nešto o zid. I znam kako ponekad poželiš baciti trogodišnje dijete kroz prozor. I kako ponekad i sama poželiš iskočiti.

Znam kako ponekad, noću, kad sve utihne, ležiš u krevetu i plačeš. Isto tako, znam da nekad ne plačeš iako te srce boli i umorna si od svega, najviše od neispunjenih očekivanja.

Znam kako ima teških dana, za koje samo čekaš da završe. Onda dođe vrijeme za spavanje a djeca te zagrlje i kažu kako te vole. I kako žele biti baš tako savršeni kao ti kad odrastu. Pa poželiš da taj trenutak traje vječno i žao ti je što je došlo vrijeme za spavanje.

Nijedan dan ne traje vječno. Dan uvijek završi, a sljedeći dan dolazi sa novim izazovima.

Bolesti, razočarenja, posao, obitelj, prijatelji, obaveze, svađe...suze i smijeh...

Svaki dan napravi ono što misliš da moraš napraviti. Pobrini se za sve, jer to je tvoj zadatak.

Isto tako, sjeti se ostaviti što god da radiš kako bi pogledala crtež ili dodala autić. Ili kako bi složila drvo od kockica. Prekini sve poslove kako bi „poljubila da prođe“.

Znam kako se ponekad igraš u dvorcu od kartona. I znam da znaš sve one slikovnice napamet.

Znam kako pred njima obavljaš nuždu i podriguješ.

Znam da, kad već odavno prođe vrijeme za spavanje, ulaziš u sobu odrezati zanokticu zbog koje tvoje dijete ne može spavati. Znam kako prekidaš kuhanje ručka kako bi probala kahvu ili čaj koji su upravo posluženi u plastičnim šoljicama. Znam i kako su tvoja djeca jela samo puding od čokolade kad su bili bolesni, jer ništa drugo nisu htjeli ili mogli jesti.

Znam i kako većinu ovoga nisi očekivala. Nisi očekivala kako ćeš nekoga toliko voljeti. I nisi bila svjesna kako ćeš se vremenom pomiriti sa svojim novim tijelom. Nisi znala ni da se može biti toliko umoran. Nisi postala mama o kakvoj si maštala.

Nisi savršena mama. Što god radila i kako god se ponašala – nikad nećeš biti savršena.

Možda te to proganja. Možda si se pomirila s tim. Možda ti to nikada i nije bio problem.

Koliko god ti se čini da ne radiš dovoljno, tvoja djeca se ipak osjećaju voljeno. Još uvijek ti se smiju i vjeruju kako možeš popraviti i izlječiti baš sve.

Bez obzira što se danas dogodilo na poslu, u vrtiću, u školi, u parku – ti si osigurala da prođe i da svane novi dan, sa novim mogućnostima. Dan u kojem će tvoja djeca biti sretna.

Poslovica kaže: „Postoji samo jedno savršeno dijete na svijetu, i svaka majka ga ima.“

Nažalost, ne postoje savršeni roditelji. Nisi savršena. U to ne sumnjaj. Iako misliš da jesi – nisi.

Ipak...bez obzira na to što nisi savršena, bolja si nego što misliš.

Ni tvoja djeca nisu savršena. Što znači da se niko ne može brinuti za njih bolje od tebe – nesavršene. Jer kao takva imaš sve potrebno znanje i iskustvo. Niko drugi ne razumije mrmljanje tvog jednogodišnjaka. Niko ne razumije njihove šale i ne zna zbog čega plaču. To znaš samo ti.

Budući da ni jedna mama nije savršena još uvijek ima šanse da postaneš najbolja mama na svijetu.

!E, pa stavi sebi lentu. Jer to si upravo ti. Najbolja mama na svijetu